

РЕШЕНИЕ

№ 1132

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 20.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6036** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на П. В. М., с адрес: [населено място], [улица], код 1680, до поискване, срещу Заповед № ЗХУ/Д-С-КС/2057/20.02.2019г. на директора на Дирекция“СП“ – К. село, потвърдено с Решение № 22РД-06-0069/10.04.2019г. на директора на РД“СП“ – С.-град, с която на лицето е отказано отпускането на целева помощ за приспособяване на жилище по реда на чл.72, т.3 и чл.75 от ЗХУ.

Жалбоподателят в жалбата си твърди, че иска отмяна на заповедта и решението на директора на РД“СП“ – С.-град и счита същите за незаконосъобразни. Конкретни доводи за незаконосъобразност на оспорения акт не са наведени. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата – Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, не се явява и не се представлява, не излага доводи по същество на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовна призована, не изпраща представител.

Съдът като взе предвид обжалвания административен акт, събраните по делото доказателства, в т.ч. и представената административна преписка, и доводите на страните намира за установено следното от фактическа страна следното

П. В. М. е депозирал заявление-декларация вх.№ ЗХУ/Д-С-КС/2057 – 31.01.2019г. за отпускане на целева помощ за приспособяване на жилище. В подаденото заявление, жалбоподателят е декларирал, че има издаден ТЕЛК/НЕЛК № 3432 от 24.11.2016г. от IV МБАЛ С. ЕАД със срок до 01.11.2019г. С цитираното ЕР на ТЕЛК, органът на

медицинската експертиза е определил на П. М. 86% трайно намалена работоспособност без чужда помощ. В заявлението – декларация жалбоподателят е декларирал, че не се намира в трудови/служебни правоотношения, както и че не е учащ. Деклариран е доход от получавана пенсия. Заявлението - декларация е обработено, като социалният работник е направил предложение целевата помощ за приспособяване на жилище на П. М. да бъде отказана, тъй като не отговаря на условията на чл.75, ал.1 от ЗХУ. Въз основа на направеното предложение, директорът на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село е издал Заповед № ЗХУ/Д-С-КС/2057/20.02.2019г., с която на П. М. е отказана целева помощ за приспособяване на жилище по чл.72, т.3 от ЗХУ с мотиви, че не отговаря на условията на чл. 75, ал.1 от ЗХУ, тъй като средномесечният доход му надвишава линията на бедност и съгласно декларираното ЕР на ТЕЛК са му определени 86% трайно намалена работоспособност, т.е. под 90 на сто трайно намалена работоспособност. Заповед № ЗХУ/Д-С-КС/2057/20.02.2019г., издадена от директора на Дирекция “Социално подпомагане“ – К. село е била оспорена от жалбоподателят като с Решение № 22-РД06-0069/10.04.2019г. на Директора на РДСП С.-град /л. 7 от делото/ същата е потвърдена.

В хода на съдебното производство не са представени допълнително доказателства от жалбоподателя.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Решение № 22-РД06-0069/10.04.2019г. на Директора на РДСП С.-град е било връчено на майката на жалбоподателя на 14.05.2019г. видно от представеното по делото известие за доставяне /л.б от делото/. С оглед на горното депозираната пред съда жалба е подадена от надлежната страна, при наличието на правен интерес, в законоустановения срок по АПК, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Относно валидността на акта:

При извършване на задължителната проверка по АПК съдът констатира, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган и с оглед разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗСП, в законоустановената форма, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Социалното подпомагане се осъществява чрез предоставяне на помощи в пари и/или в натура за задоволяване на основни жизнени потребности на гражданите, когато това е невъзможно чрез труда им и притежаваното от тях имущество или предоставяне на социални услуги. Право на социални помощи имат българските граждани, семейства и съжителстващи лица, които поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по чл.140 от Семейния кодекс да ги издържат лица да осигуряват задоволяване на основните си жизнени потребности. Социалните помощи са месечни, целеви и еднократни, като условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи се уреждат с правилника за прилагане на ЗСП /ППЗСП/, с изключение на целевите помощи за отопление, редът и условията за отпускането, на които се уреждат с Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, издадена от Министерството на

труда и социалната политика.

Обществените отношения, свързани с интеграцията на хората с увреждания, са уредени в Закон за хората с увреждания /ЗХУ, обн. ДВ, бр. 105/18.12.2018 г. в сила от 01.01.2019 г. /. Този закон урежда обществените отношения, свързани с упражняването на правата на хората с увреждания в Република България.

Разпоредбата на чл.68, ал.1 и ал.2 от ЗХУ, предвижда, че хората с увреждания имат право на финансова подкрепа в зависимост от потребностите им, определени в индивидуалната оценка по чл.20 от същия закон. Подкрепата, визирана в ал.1 е предназначена за компенсиране на разходите, свързани с преодоляване на затрудненията, предизвикани от вида и степента на увреждане. Съгласно чл.69 от същия закон, финансовата подкрепа за хората с увреждания се състои от два компонента: 1. месечна финансова подкрепа съобразно степента на увреждането; 2. целеви помощи съобразно вида на увреждането. Според нормата на чл.72, т.3 от ЗХУ, целевите помощи по чл.69, т.2 се предоставят за приспособяване на жилище. Разпоредбата на чл.77, ал.1 от ЗХУ, предвижда, че право на целева помощ по чл.72, т.5 от същия закон имат хора с трайни увреждания, ако са самотни или са самотни родители с дете с трайни увреждания и договърът за наем е сключен с тях, както и ако са поставени под пълно запрещение и договорите за наем са сключени с техните законни представители. Съгласно § 6, ал.2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗХУ, до 31.03.2019 г. включително, хората с трайни увреждания имат право на месечна финансова подкрепа по чл.70 и/или целеви помощи по чл.72, т. 2-5, въз основа на заявление - декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане, като индивидуална оценка на потребностите не се изготвя. Заявлението-декларация се подава в дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на човека с увреждане, към което се прилагат медицински документи или експертно решение на ТЕЛК или НЕЛК - § 6, ал. 3. Съгласно § 6, ал.5, ал.7 и ал.9 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗХУ, заповедта за отпускане на месечна финансова подкрепа по чл.70 и/или отпускане на целеви помощи по чл.72, т.2-5 се издава в срок до края на месеца, следващ месеца на подаване на документите по ал. 1-4. Като заповедите по ал.5 и ал.6 се съобщават писмено на лицето, подало заявление-декларация, в 7-дневен срок от издаването им и подлежат на обжалване по реда на АПК.

Чл. 72, т.3 от ЗХУ предвижда, че целевите помощи се предоставят за приспособяване на жилище, а чл. 75, ал.1 ЗХУ предвижда, че хората с трайни увреждания с над 90 на сто степен на трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане и децата с определени вид и степен на увреждане, които се придвижват с инвалидна количка, имат право на целева помощ до двукратния размер от линията на бедност за съответната година за преустройство на жилище, ако средномесечният доход на член от семейството за последните 12 месеца е равен или по-нисък от линията на бедност. Помощта може да се ползва повторно след изтичането на 10-годишен срок от предишното ѝ получаване, при установена потребност от това.

По делото не се спори, че П. В. М. е лице с увреждане. Съгласно ЕР на ТЕЛК № 3432 от 24.11.2016 г. със срок до 01.11.2019 г., органът на медицинската експертиза му е определил 86% трайно намалена работоспособност. Жалбоподателят обитава общинско жилище, видно от представената заповед за настаняване на майка му В. Б. М. (на лист 23 от делото). Поради това П. М. не отговаря на условията по чл.75, ал.1 ЗХУ за отпускане на целева помощ за преустройство на жилището и

постановеният отказ е законосъобразен, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Ответникът не е претендирал разноски по делото с оглед на което и такива не следва да му се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. В. М., с адрес: [населено място], [улица], код 1680, до поискване, срещу Заповед № ЗХУ/Д-С-КС/2057/20.02.2019г. на директора на Дирекция“СП“ – К. село, потвърдено с Решение № 22РД-06-0069/10.04.2019г. на директора на РД“СП“ – С.-град, с която на лицето е отказано отпускането на целева помощ за приспособяване на жилище по реда на чл.72, т.3 и чл.75 от ЗХУ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 /четирнадесет/ дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: